

Дело C-404/06

Quelle AG

срещу

Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände

(Преюдициално запитване, отправено от Bundesgerichtshof)

„Защита на потребителите — Директива 1999/44/ЕО — Продажба и гаранции на потребителските стоки — Право на продавача при замяна на несъответстваща стока да изисква от потребителя обезщетение за ползването на тази стока — Безвъзмездност на ползването на несъответстващата стока“

Заключение на генералния адвокат г-жа V. Trstenjak, представено на
15 ноември 2007 г. . . . . I - 2688
Решение на Съда (първи състав) от 17 април 2008 г. . . . . I - 2713

Резюме на решението

1. *Преюдициални въпроси — Компетентност на Съда — Граници (член 234 ЕО)*

2. *Сближаване на законодателствата — Продажба и гаранции на потребителските стоки — Директива 1999/44*
(член 3 от Директива 1999/44 на Европейския парламент и на Съвета)

1. В рамките на производство по член 234 ЕО, основавано на ясно разделение на правомощията между националните юрисдикции и Съда, единствено от компетентността на националния съд, който е сезиран със спора и трябва да поеме отговорността за последващото му съдебно решаване, е да прецени предвид особеностите на делото както необходимостта от преюдициално заключение, за да може да постанови решението си, така и релевантността на въпросите, които поставя на Съда. Следователно след като поставените въпроси се отнасят до тълкуването на общностното право, Съдът по принцип е длъжен да се произнесе.

В този контекст несигурността относно възможността на националния съд след отговора, даден от Съда на преюдициален въпрос относно тълкуването на директива, да тълкува националното право в светлината на този отговор при спазване на изведените от Съда принципи не би могла да повлияе върху задължението на Съда да се произнесе по този въпрос. Всяко друго разрешение би било всъщност несъвместимо със самата цел на признатите в член 234 ЕО правомощия на Съда, които имат за предмет главно да гарантират еднакво прилагане на общностното право от националните юрисдикции.

(вж. точки 19—22)

Отказът за произнасяне по преюдициален въпрос, поставен от национална юрисдикция, е възможен само когато е съвсем очевидно, че исканото тълкуване на общностното право няма никаква връзка с действителността или с предмета на спора по главното производство, когато проблемът е от хипотетично естество или още когато Съдът не разполага с необходимите фактически и правни елементи, за да бъде полезен с отговора на поставените въпроси.

2. Член 3 от Директива 1999/44 относно някои аспекти на продажбата на потребителски стоки и свързаните с тях гаранции трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба, позволяваща на

продавача в случаите, когато е продадл потребителска стока, засегната от липса на съответствие, да изисква от потребителя обезщетение за употребата на несъответстващата стока до нейната замяна с нова.

Всъщност и от текста, и от релевантните подготвителни работи по директивата следва, че общностният законодател е възнамерявал да превърне безвъзмездността на привеждането в съответствие на стоката от продавача в съществен елемент на защитата, гарантирана на потребителя от тази директива. Това задължение за безвъзмездност на привеждането в съответствие на стоката от продавача, независимо дали под формата на ремонт или на замяна на несъответстващата стока, цели да защити

потребителя срещу риска от финансови тежести, който би могъл да го възпре да се позовава на правата си при липса на подобна защита. Това желано от общностния законодател гарантиране на безвъзмездност води до изключване на всяка финансова претенция от страна на продавача в рамките на изпълнението на неговото задължение за привеждане в съответствие на стоката, която е предмет на договора. Освен това безвъзмездността на привеждането в съответствие отговаря на целта на директивата, която е да допринесе за постигане на високо ниво на защита на потребителите.

(вж. точки 33, 34, 36 и 43 и диспозитива)